

de f.eks. ingeniører i virksomheden, få deres løn udbetalt, spare op til pension, og ægtefællens indkomst kan gå til familien og børn og til hus og bil, og hvad der nu ellers er. Det kan de fortsætte med som lønmodtagere uden nogen som helst bekymringer. Eller også kan de sætte sig ned en aften og sige: Jeg starter egen virksomhed, jeg lader mig momsregistrere, jeg begynder at producere en vare.

Prisen, den familie betaler, er i Danmark meget høj, for ud over, at man skal indskyde sin egen arbejdskraft, som oftest er til en timebetaling, der ligger under halvdelen af minimumsbetalingen på arbejdsmarkedet, med en arbejdstid fra tidlig morgen til meget sent på aftenen, har man det, man kalder vandgrødsårene, nemlig alle de år, hvor familien ikke har råd til at tage på ferie, hvor familien ikke har råd til noget som helst. Hver eneste krone, der er tilovers, går til at få denne virksomhed i gang. Ægtefællen indgår også, hjælper til om aftenen, børnene hjælper til i weekenderne med at prøve at få pakket de ting, der skal være på posthuset om mandagen, og ordrer, der skal leveres.

På et eller andet tidspunkt vokser den virksomhed, bliver en succes, begynder at ansætte medarbejdere osv., og så er det, revisoren siger til den, der har startet virksomheden: Ved du hvad, inden det her bliver alt for stort, synes jeg, det er en god idé, at du laver det om til et anpartsselskab eller til et aktieselskab. Det beslutter vedkommende sig så for. Hvornår kan vedkommende nogen sinde få kompensation for de mange år med vandgrød og de mange år, hvor hele familien har lidt afsavn? Svaret er: Aldrig nogen sinde, medmindre man vil tage penge ud til 65 pct. marginalbeskatning eller noget i den stil.

Skatteministeren glemmer fuldstændig, at det er det, der er virkeligheden, og når folk i dag overvejer, om de skal starte egen virksomhed, ryster alle på hovedet og siger: Hold fingrene langt væk, for du får så mange hårde år. Det er jo ikke dem alle sammen, der hedder Bill Gates og starter en milliardforretning med det samme. Langt, langt størsteparten af dem, der starter virksomheder i Danmark, har mange år, hvor det er meget træls, som vi kalder det i Århus. Det får de aldrig nogen sinde kompensation for, og det mener vi de skal have en mulighed for, uden at skatteministeren skal stå på lur og forlange 65 pct., for skatteministeren har intet foretaget sig i retning af, at den virksomhed kunne knokle sig op til at blive en succes.

Det er det verdensbillede, Fremskridtspartiet har omkring start af egen virksomhed og de problemer, der opstår den dag, den overgår til selskabsform. Det er derfor, at vi kigger på forslaget, der foreligger, med de øjne. Det er ikke, fordi vi ønsker at gavne nogen spekulanter, og ikke, fordi vi ønsker, at der skal foregå fup og svindel, men fordi de mennesker har et rimeligt krav på at få kompensation for de afsavn, de har lidt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

To bemærkninger til hr. Kim Behnke:

Hvis vi nu tager hr. Kim Behnkes case med virksomheden, der bliver en succes, kan jeg altså så ikke begribe, at hr. Kim Behnke mener, det er erhvervsvenligt og samfundsklogt, at man i forbindelse med en omdannelse af den virksomhed, der er blevet en succes, giver præmie for at tage egenkapitalen ud af virksomheden. Der er en stor risiko for, at den så holder op med at være en succes. Det er det ene.

Det andet: Den tåreperser af en historie, hr. Kim Behnke her fortalte, som egentlig var grundlaget for meget af det, der bar vores skatteregler frem til 1993, var lige nøjagtig det, der var drivkraften, benzinen, for det, der endte i danmarkshistoriens største røveri: selskabstømningerne. Da havde man nogle af de samme ideer som hr. Kim Behnke og sagde, at nu måtte vi hellere gøre det attraktivt, at man i forskellige sammenhænge kunne tage pengene ud, og det betød, at der så var en hel masse selskaber, der kunne handles med.

Derfor er resultatet, stort set hver gang man prøver at tænke i de baner, hr. Kim Behnke har refereret her, at det så bliver plattenslageren, der render med kassen, og ikke den hårdt arbejdende selvstændige erhvervsdrivende. Hvis det er sådan, at vi i stedet for fortsætter det spor, som regeringen har lagt, med at sænke skatteprocenterne for alle mod til gengæld at fjerne særreglerne, undtagelserne, fiduserne, og bruge de penge, vi får ind, til at sætte procenterne ned, som vi gjorde i 1993, og som vi igen har gjort med den skatteændring, der skete med pinsepakken i juni måned sidste år, så tror jeg egentlig, at hr. Kim Behnke også tjente dem, som han holder de flotte taler for, bedre i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.